

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

24 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor, Guzun Ion,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 martie 2020, în cauza penală în privința lui

Avdeenco Ștefan xxxx xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.10.2019 – 02.12.2019;

Instanța de apel: 16.01.2020 – 10.03.2020;

Instanța de recurs: 27.05.2020 – 24.11.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 02 decembrie 2019, Avdeenco Ștefan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore.

S-a dispus încasarea de la Avdeenco Ștefan în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 128 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Avdeenco Ștefan, la data de 15.08.2019, aproximativ la ora 21:20, aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție Cahul, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, urmărind scopul sistării activității de serviciu a persoanelor cu funcție de răspundere, înjurându-i pe colaboratorii de poliție, care se aflau în exercițiul funcțiunii, a refuzat să se supună cerințelor legale ale subofițerului serviciului de patrulare al IP Cahul, Saghin Roman și i-a aplicat ultimului două lovituri în regiunea umărului drept, cauzând-i dureri fizice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Balan Alexandru în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui

Avdeenco Ștefan să fie încetat din motivul că, fapta acestuia constituie o contravenție, invocând următoarele argumente:

- instanța de judecată a dat o apreciere greșită probelor administrate de partea acuzării și a apreciat ca veridice declarațiile privind circumstanțele comiterii pretinsei infracțiuni depuse de partea vătămată Saghin Roman și martorii Voinschi Marin, Miron Ion, Chiulafli Tatiana, Cîrjeu Dorin, Andronache Vasile, care au declarat că, Avdeenco Ștefan în mod intenționat a aplicat violență fizică în privința lui Saghin Roman;

- declarațiile părții vătămate și a martorilor vizați sunt neveridice și pot fi critic apreciate în contextul în care la materialele cauzei penale au fost anexate și vizualizate în cadrul cercetării judecătorești înregistrările video a evenimentelor petrecute în incinta IP Cahul în noaptea zilei de 15.08.2019, din conținutul cărora deși îndubitabil rezultă că, Avdeenco Ștefan a admis ultragierea angajaților poliției prezenți în preajma sa, faptul aplicării violenței fizice în privința oricărui din aceștia, inclusiv Saghin Roman nu a avut loc, or în aceste înregistrări video acest fapt nu este fixat. Din contra, conform aceluiași înregistrări video, în privința lui Avdeenco Ștefan de către angajații poliției, inclusiv Saghin Roman, a fost aplicată forța fizică și mijloacele speciale – cătușe;

- în pofida unicii probe obiective administrate precum sunt înregistrările video susmenționate, veridicitatea cărora nu se contestă, care în măsură deplină demonstrează nevinovăția lui Avdeenco Ștefan de comiterea infracțiunii incriminate, prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal, instanța de fond neîntemeiat acordând eficiență deplină declarațiilor subiective ale părții vătămate și ale martorilor acuzării;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost aduse probe obiective și incontestabile că, inculpatul Avdeenco Ștefan a comis infracțiunea incriminată, or, în opinia apărării acțiunile inculpatului, cel mult, pot face obiectul contravenției prevăzută de art.353 alin.(1) Cod contravențional - ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, nu și al infracțiunii prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 martie 2020, a fost admis apelul declarat, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a încetat procesul penal în privința inculpatului Avdeenco Ștefan, acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului constituie contravenție.

Avdeenco Ștefan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.353 alin.(1) Cod contravențional, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale, echivalentul a 500 lei.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel constatată că, prima instanță nu a stabilit în deplină măsură circumstanțele de fapt și de drept, iar argumentele primei instanțe sunt eronate și lipsite de suport, instanța de judecată nu a dat o apreciere justă tuturor probelor, prin coroborarea acestora.

Astfel, instanța de apel, cercetând probele administrate și anume: declarațiile părții vătămate Saghin Roman, declarațiile martorilor Voinschi Marin, Miron Ion, Chiulafli Tatiana, Cîrjeu Dorin, Andronache Vasile, precum și probele materiale anexate la dosarul

penal: actul testului nr. 7133 din 15.08.2019 pe numele lui Avdeenco Ștefan, a.n. 05.01.1997, prin care la acesta s-a constatat rezultatul de 1.21 mg/l de alcool în aerul expirat (f.d.27, vol. I), certificatul eliberat subofițerului patrulare al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești, Cantemir A BP „Sud” a INP al IGP Grajdean Nicolae, precum că, el a trecut instructaj și este admis la utilizarea analizatorului de tip „Drager”, precum și buletin de verificare metrologică a acestui analizator (f.d.28-29, vol. I), raportul de expertiză judiciară nr. 201911P0488 din 16.08.2019 (f.d.50-51, vol. I), procesul-verbal și ordonanța de ridicare din 10.09.2019 a unui SD-R cu înregistrările video (f.d.54-55, vol. I), procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.09.2019, potrivit căruia a fost examinat un SD-R cu înregistrările video a secvențelor acțiunilor lui Avdeenco Ștefan petrecute la data 15.08.2019 în incinta IP Cahul (f.d.56-5, vol. I), ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictale la cauza penală din 12.09.2019, potrivit căreia la materialele cauzei penale a fost anexat un SD-R cu înregistrările video (f.d.58, vol. I), a constatat că, acțiunile inculpatului reflectă elementele unei contravenții prevăzute de art.353 alin.(1) Cod contravențional și anume ultragiurea colaboratorului de poliție, manifestate prin ultragiurea colaboratorului aflat în exercițiul funcțiunii.

La caz, prima instanță a ajuns la concluzia că inculpatul a comis infracțiunea incriminată, prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal, însă în acțiunile acestuia fiind prezente doar semnele calificative - aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere.

Instanța de apel a notat ca fiind eronată concluzia primei instanțe, dat fiind că, în cazul aplicării violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, așa cum s-a constatat în speță, scopul infracțiunii este unul special - sistarea activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere, or al schimbării caracterului activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere în interesul celui ce amenință sau al altei persoane.

Respectiv, în situația aplicării violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere este important ca fapta să fie săvârșită anume în timpul exercitării de către persoana cu funcție de răspundere a atribuțiilor sale de serviciu și anume - în scopul sistării activității de serviciu a acesteia, sau cu scopul schimbării caracterului activității de serviciu a persoanei în interesul celui ce amenință sau al altei persoane. În situația în care acest scop lipsește, alin.(1¹) al art.349 Cod penal, nu poate fi reținut la calificare.

În acest context, instanța de apel a stabilit că prima instanță nu a determinat scopul săvârșirii infracțiunii incriminate, nefiind îndeplinită latura subiectivă a acestei infracțiuni. Mai mult, deși prima instanță a constatat că, în speță, este reținut semnul calificativ al infracțiunii respective ce determină latura subiectivă și anume, „*în scopul sistării activității de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența*”, totuși l-a condamnat pe inculpat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că, în speță, atât la examinarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel s-a constatat cu certitudine că partea vătămată Saghin Roman, la momentul comiterii infracțiunii imputate inculpatului era persoana cu funcție de răspundere, exercitând funcția de subofițer serviciului patrulare al IP Cahul.

Mai mult, versiunea lui Avdeenco Ștefan că nu a aplicat violența în privința lui Saghin Roman, manifestată prin aplicarea a două lovituri în regiunea umărului drept este combătută atât prin raportul de expertiză menționat, dar și prin înregistrările video din incinta Inspectoratului de Poliție Cahul, iar declarațiile martorilor audiați pe prezenta cauză penală indică la faptul că au văzut cum în holul Inspectoratului de Poliție Cahul, lângă Secția de gardă, persoana adusă, care s-a stabilit a fi Avdeenco Ștefan a fost rugată să se liniștească, însă, așa cum, nu reacționa, aceasta a fost imobilizată și încătușată. Având un comportament agresiv, îl numea pe Saghin Roman cu cuvinte necenzurate și se comporta neadecvat.

În acest context, instanța de apel a stabilit cu certitudine că acțiunea prejudiciabilă a inculpatului Avdeenco Ștefan, s-a manifestat prin ultragierea colaboratorului de poliție, aflat în exercițiul funcției de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității și conține elementele contravenției prevăzute la art.353 alin.(1) Cod contravențional.

Prin urmare, luând în considerație că vina inculpatului Avdeenco Ștefan este demonstrată prin declarațiile martorilor, precum și prin probele materiale prezentate și examinate la dosar, acțiunile inculpatului urmează a fi calificate corect în baza art.353 alin.(1) Cod contravențional, conform indicilor: conform indiciilor de calificare: *“Ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei și demnității a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, altei persoane, aflată în exercițiul funcției sau al datoriei obștești de asigurare a securității statului, de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, exprimată prin acțiune, verbal sau în scris”*.

În circumstanțele menționate, așa cum s-a constatat, acțiunile săvârșite de Avdeenco Ștefan urmează a fi încadrate în baza art.353 alin.(1) Cod contravențional, urmează a fi aplicate prevederile art.41 Cod contravențional și a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale, echivalentul a 500 lei.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 128 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare nr.201911P0488 din 16.08.2019, instanța de apel a stabilit, că prin prisma normelor de procedură penală art.art.227-229 Cod de procedură penală, sumele solicitate de acuzatorul de stat nu constituie cheltuieli judiciare care pot fi puse în sarcina lui Avdeenco Ștefan.

Având în susținere prevederile art.142 alin.(2) Cod de procedură penală, art.art.2, 75 al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, instanța de apel a remarcat, că ordonatorul raportului de expertiză judiciară este organul de urmărire penală, iar cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor sunt trecute în contul statului, or, normele procesual penale nu prevăd încasarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză obligatorie necesare organului de urmărire penală pentru acumularea probatoriului în dosar.

De asemenea, instanța de apel a reiterat că la materialele dosarului nu au fost anexate bonurile de achitare a serviciilor pentru efectuarea expertizelor, iar o simplă indicare în raportul de expertiză despre costul expertizei, nu echivalează cu un bon de plată ce ar confirma achitarea reală a sumei solicitate, or, potrivit art.75 alin.(1) al aceleiași legi prevede că, expertiza judiciară se efectuează cu condiția că solicitantul achită în prealabil costurile acesteia. În cazul în care solicitantul expertizei este o instituție publică, pentru efectuarea

expertizei judiciare este suficientă prezentarea prealabilă a unei garanții privind plata ulterioară, acceptată de către instituția de expertiză judiciară sau de către expertul judiciar, în cazul în care acesta își desfășoară activitatea în cadrul unui birou de expertiză judiciară.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- la examinarea cauzei, instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.art.26, 27, 99-101 Cod procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de acuzare, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludentei, iar în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat adusă de procuror în susținerea învinuirii și nu s-a expus în mod convingător de ce respinge probele;

- prin acțiunile sale intenționate Avdeenco Ștefan, a comis infracțiunea prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal;

- instanța de apel greșit a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art.353 alin.(1) Cod contravențional, conform indicilor: conform indiciilor de calificare: Ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei și demnității a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, altei persoane, aflată în exercițiul funcției sau al datoriei obștești de asigurare a securității statului, de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, exprimată prin acțiune, verbal sau în scris. Deoarece acțiunile inculpatului Avdeenco Ștefan, au fost îndreptate împotriva persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității de serviciu și schimbării caracterului în interesul celui care aplică violența. Aceste acțiuni violente au fost comise în legătură cu îndeplinirea de către partea vătămată a atribuțiilor de serviciu și în holul Inspectoratului de Poliție Cahul, în care Saghin Roman- persoana cu funcție de răspundere, exercita atribuțiile sale de serviciu în calitate de subofițer serviciului patrulare al IP Cahul. Reieșind din aceste circumstanțe acțiunile inculpatului nu pot fi calificate în baza art.353 alin.(1) Cod contravențional;

- incidentul între Avdeenco Ștefan și Saghin Roman a apărut anume în rezultatul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu de către ultimul și în timpul aflării ultimului în serviciu, și nu în urma unor relații personale;

- s-a constatat că Avdeenco Ștefan i-a aplicat părții vătămate două lovituri cu mâna în regiunea umărului drept, fiind aplicată violența nepericuloasă pentru viață și sănătate, legată strict cu exercitarea atribuțiilor de serviciu. Astfel, activitatea lui Saghin Roman a fost perturbată neîntemeiat, prin aplicarea violenței, sistând activitatea de serviciu a ultimului.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurentul invocă în recursul declarat temeuri de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art.414 alin.(1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și-au găsit confirmarea în cauza dată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 Cod de procedură penală și practicii judiciare constante apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, legea (art.414 alin.(4) Cod de procedură penală) prevede posibilitatea instanței de a da o nouă apreciere probelor administrate la judecarea în prima instanță.

Astfel, la judecarea apelului, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de instanța ierarhic inferioară), precum și la administrarea oricăror probe noi.

Instanța de apel poate adopta una dintre soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii, respectiv dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului, fie încetarea procesului penal.

În această ipoteză, apelul are caracterul unei căi de atac de reformare, în sensul că instanța de apel, după desființarea hotărârii atacate, procedează ea însăși, ca instanță de

control judiciar, la înlăturarea erorilor constatate, pronunțând o nouă hotărâre.

Prin urmare, instanța de apel rejudecă fondul cauzei la cel de-al doilea grad de jurisdicție și nu ca primă instanță.

Mai mult, efectul devolutiv nu promovează o reeditare de către instanța de apel a judecății care a avut loc în prima instanță, ci o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea acelor dispoziții din hotărâre, care au fost greșit sau nelegal soluționate.

La caz, se constată că, judecând apelul, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție greșită privind încetarea procesului penal în privința lui Avdeenco Ștefan din motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art.353 alin.(1) Cod contravențional.

Această concluzie este necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședința de judecată a primei instanțe în condițiile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală și, just apreciate potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora prima instanță, în condițiile legii, a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând legal și întemeiat la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Avdeenco Ștefan, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal.

Contrar punctului de vedere exprimat de instanța de apel, Colegiul penal, în deplin acord cu prima instanță, apreciază că, partea acuzării a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului în cele incriminate și, astfel, corect a concluzionat, că fapta imputată acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal și, întemeiat a pronunțat sentința de condamnare, referindu-se la probele invocate de procuror în sprijinul acuzării, care au constituit obiectul cercetării judecătorești și, în sensul art.94 Cod de procedură penală, nu au fost contestate de către partea apărării în condițiile legii, la etapele respective ale procesului penal.

Prin urmare, argumentele instanței de apel, precum că instanța de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor verificate în ședința de judecată sunt neîntemeiate, deoarece din materialele cauzei rezultă, că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv cu expunerea argumentată asupra tuturor probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și, just, a apreciat că cumulul întregului probatoriu în cauză, dovedește cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu.

În această ordine de idei, având în vedere că, în speță este disputată existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.349 Cod penal, Colegiul penal lărgit face o remarcă cu privire la această chestiune invocând practica judiciară în acest aspect.

Deci, infracțiunea prevăzută de art.349 Cod penal este îndreptată spre cauzarea de prejudicii pentru două obiecte nemijlocite: activitatea normală a persoanelor cu funcții de răspundere și viața, sănătatea sau bunurile victimelor, enumerate în acest articol.

Legislatorul numește în calitate de victime următoarele persoane: colaboratorul de poliție, persoanele și rudele lor apropiate (legea nu dezvăluie lista concretă a persoanelor).

Latenta obiectivă a infracțiunii constă în amenințarea cu moartea, vătămarea sănătății, distrugerea sau deteriorarea bunurilor persoanelor menționate în legătură cu exercitarea

funcțiilor de serviciu sau obștești a acestora. Pentru tragerea la răspundere este suficient ca inculpatul să fi săvârșit una dintre acțiunile enumerate.

Infraacțiunea menționată, conform laturii subiective, este săvârșită doar sub formă de intenție directă. O altă condiție obligatorie pentru existența acestei infraacțiuni este săvârșirea acțiunilor indicate în scopul sistării activității de serviciu a colaboratorilor de poliție.

Prin urmare, prima instanță, analizând declarațiile martorilor depuse, atât la etapa urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, a constatat că, toți au declarat că au văzut cum partea vătămată a fost lovită în regiunea umărului drept de către inculpat, deoarece așa, după cum se indică și în actul de învinuire, acțiunile inculpatului au avut loc din motiv că aflându-se în holul Inspectoratului de Poliție Cahul, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, lângă Secția de gardă, înjurându-i pe colaboratorii de poliție, care se aflau în exercițiul funcțiunii, a fost rugat să se liniștească, a refuzat să se supună cerințelor legale ale subofițerului serviciului de patrulare al IP Cahul, Saghin Roman și i-a aplicat ultimului două lovituri în regiunea umărului drept, însă, așa cum, nu reacționa, acesta a fost imobilizat și încătușat.

Reieșind din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, au fost prezentate probe prin care se confirmă faptul că, inculpatul i-a aplicat părții vătămate Saghin Roman, violență nepericuloasă pentru sănătate.

Părții vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice, fapt confirmat inclusiv și prin raportul de expertiză judiciară nr.201911P0488 din 16.08.2019, potrivit căruia în baza datelor expertizei medico-legale la cet. Saghin Roman, vizual leziuni corporale nu s-au constatat, însă acesta acuză la dureri în umărul drept, se califică medico-legal ca vătămare corporală neînsemnată (f.d.50-51, vol. I).

În acest sens, prima instanță întemeiat și argumentat a constatat vinovăția inculpatului în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal conform următorului calificativ – aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența și altei persoane.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 02 decembrie 2019 în privința lui Avdeenco Ștefan este una legală și întemeiată, prin care corect inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat la muncă neremunerată în folosul comunității în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că, recursul declarat de către procuror, urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 martie 2020 ca fiind neîntemeiată pe motiv că, apelul a fost greșit admis, astfel, fiind confirmată prezența erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală

Totodată, se impune soluția de menținere a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 02 decembrie 2019.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Avdeenco Ștefan xxxx*, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 02 decembrie 2019, în aceeași cauză penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

Guzun Ion